ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
της 14ης Αυγούστου 1998 *

Στην υπόθεση Τ-43/98 R,

Emesa Sugar (Free Zone) NV, εταιρία δικαίου της Αρούμπα, με έδρα το Oranjestad (Αρούμπα), εκπροσωπουμένη από τον Gerard van der Wal, δικηγόρο στο Hoge Raad der Nederlanden, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπουμένου από τους Jürgen Huber και Guus Houttuin, νομικούς συμβούλους, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Alessandro Morbilli, γενικό διευθυντή της διευθύνσεως νομικών υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

καθού,

υποστηριζομένου από

την **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπουμένη από τον Thomas van Rijn, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τις Rosario Silva de Lapuerta και Mónica López-Monis Gallego, abogados del Estado, της υπηρεσίας κοινοτικών διαφορών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard E. Servais,

και

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπουμένη από τον Claude Chavance, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση περί μερικής αναστολής της εκτελέσεως της αποφάσεως 97/803/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1997, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482/ΕΟΚ σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 329, σ. 50),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

1 Η νήσος της Αρούμπα συγκαταλέγεται μεταξύ των υπερποντίων χωρών και εδαφών (στο εξής: ΥΧΕ) που είναι συνδεδεμένα με την Κοινότητα. Η σύνδεση των ΥΧΕ με την Κοινότητα ρυθμίζεται από το τέταρτο μέρος της Συνθήκης ΕΚ

καθώς και από την απόφαση 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 263, σ. 1, στο εξής: απόφαση ΥΧΕ), ληφθείσα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 136, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης.

2 Το άρθρο 133, παράγραφος 1, της Συνθήκης προβλέπει ότι τα εισαγόμενα προϊόντα καταγωγής ΥΧΕ τυγχάνουν κατά την είσοδό τους στα κράτη μέλη της πλήρους καταργήσεως των δασμών, η οποία επήλθε μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης.

3 Το αρχικό κείμενο του άρθρου 101, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ όριζε:

«Τα προϊόντα καταγωγής των ΥΧΕ εισάγονται στην Κοινότητα άνευ δασμών και φόρων ισοδυνάμου αποτελέσματος.»

4 Το άρθρο 102 της ίδιας αποφάσεως προέβλεπε:

«Η Κοινότητα δεν επιβάλλει ποσοτικούς περιορισμούς ή μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος κατά τις εισαγωγές προϊόντων καταγωγής ΥΧΕ.»

5 Το άρθρο 108, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως ΥΧΕ παραπέμπει στο παράρτημα ΙΙ αυτής (στο εξής: παράρτημα ΙΙ) για τον καθορισμό της εννοίας των προϊόντων καταγωγής και των σχετικών μεθόδων διοικητικής συνεργασίας.

6 Δυνάμει του άρθρου 1 του παραρτήματος ΙΙ, ένα προϊόν θεωρείται καταγωγής των ΥΧΕ, της Κοινότητας ή των κρατών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (στο εξής: κράτη ΑΚΕ) όταν έχει είτε εξ ολοκλήρου παραχθεί είτε επαρκώς μεταποιηθεί εκεί.

7 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, του ιδίου παραρτήματος διευκρινίζει ότι, όταν προϊόντα εξ ολοκλήρου παραγόμενα στην Κοινότητα ή στα κράτη ΑΚΕ υφίστανται κατεργασίες ή μεταποιήσεις στις ΥΧΕ, θεωρούνται ότι έχουν εξ ολοκλήρου παραχθεί στις ΥΧΕ. Δυνάμει του κανόνα αυτού, που καλείται κανόνας «σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ», η ζάχαρη καταγωγής των κρατών ΑΚΕ, η οποία είχε υποστεί κάποια κατεργασία ή μεταποίηση στις ΥΧΕ, μπορούσε επομένως να εισάγεται ελεύθερα στην Κοινότητα απαλλαγμένη δασμών.

8 Κατά το άρθρο 240, παράγραφος 1, της αποφάσεως ΥΧΕ, η απόφαση αυτή εφαρμόζεται για περίοδο δέκα ετών από την 1η Μαρτίου 1990. Όμως, η παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', του ιδίου άρθρου προβλέπει ότι, πριν από τη λήξη της πρώτης πενταετούς περιόδου, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ομοφωνία μετά από πρόταση της Επιτροπής, θεσπίζει, ενδεχομένως, εκτός από τις χρηματοδοτικές συνδρομές της Κοινότητας για τη δεύτερη πενταετή περίοδο, τις ενδεχόμενες τροποποιήσεις της αποφάσεως ΥΧΕ που επιθυμούν οι αρμόδιες αρχές των ΥΧΕ ή προτείνει η Επιτροπή βάσει της δικής της εμπειρίας ή της σχέσεως με τις τροποποιήσεις που διαπραγματεύονται η Κοινότητα και τα κράτη ΑΚΕ.

9 Με ανακοίνωση προς το Συμβούλιο σχετικά με την ενδιάμεση αναθεώρηση της συνδέσεως των ΥΧΕ με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα [έγγραφο COM(94) 538 τελικό, της 21ης Δεκεμβρίου 1994], η Επιτροπή συνέστησε διάφορες προσαρμογές της συνδέσεως αυτής.

10 Στις 16 Φεβρουαρίου 1996, υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση αποφάσεως για την ενδιάμεση αναθεώρηση της αποφάσεως ΥΧΕ (ΕΕ C 139, σ. 1). Στην έκτη και έβδομη αιτιολογική σκέψη της προτάσεως αυτής υποστήριζε ότι η ελεύθερη πρόσβαση για όλα τα προϊόντα καταγωγής ΥΧΕ και η διατήρηση του κανόνα

σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ είχαν οδηγήσει στη διαπίστωση ότι υπήρχε κίνδυνος συγκρούσεως των στόχων δύο κοινοτικών πολιτικών, δηλαδή της πολιτικής αναπτύξεως των ΥΧΕ και της κοινής γεωργικής πολιτικής.

11 Ενδιαφερόμενο να αντιμετωπίσει αυτόν τον κίνδυνο συγκρούσεως, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση 97/803/ΕΚ, της 24ης Νοεμβρίου 1997, για την ενδιάμεση αναθεώρηση της απόφασης 91/482/ΕΟΚ σχετικά με τη σύνδεση των υπερποντίων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ L 329, σ. 50, στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση).

12 Στην έβδομη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως αυτής τονίζεται:

«(...) είναι σκόπιμο να προληφθούν νέες διαταραχές με μέτρα για τον καθορισμό ευνοϊκού πλαισίου για την κανονική ροή του εμπορίου, συμβατά με την κοινή γεωργική πολιτική».

13 Προς τον σκοπό αυτό η προσβαλλομένη απόφαση προσέθεσε στην απόφαση ΥΧΕ τα άρθρα 108α και 108β, που δέχονται τη σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ αντιστοίχως για το ρύζι και τη ζάχαρη, έως μια ορισμένη ετήσια ποσότητα.

14 Έτσι, το άρθρο 108β, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως ΥΧΕ ορίζει:

«1. (...) η σώρευση καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ, που αναφέρεται στο άρθρο 6 του παραρτήματος ΙΙ γίνεται δεκτή για ετήσια ποσότητα 3 000 τόνων ζάχαρης.

2. Για την εφαρμογή των κανόνων σώρευσης ΑΚΕ/ΥΧΕ, που προβλέπεται στην παράγραφο 1, θεωρούνται ότι αρκούν για να προσδώσουν τον χαρακτήρα προϊόντων καταγωγής των ΥΧΕ η κυβοποίηση της ζάχαρης ή ο χρωματισμός.»

15 Η προσβαλλομένη απόφαση τροποποίησε επίσης τα άρθρα 101, παράγραφος 1, και 102 της αποφάσεως ΥΧΕ, τα οποία στο εξής έχουν ως εξής:

«Άρθρο 101

1. Τα προϊόντα καταγωγής ΥΧΕ εισάγονται στην Κοινότητα άνευ δασμών.

(...)

Άρθρο 102

Με την επιφύλαξη των άρθρων 108α και 108β, η Κοινότητα δεν επιβάλλει στις εισαγωγές προϊόντων καταγωγής ΥΧΕ ούτε ποσοτικούς περιορισμούς ούτε μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος.»

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

16 Από τον μήνα Απρίλιο 1997, η προσφεύγουσα εκμεταλλεύεται εργοστάσιο σακχαροποιίας, ευρισκόμενο στη νήσο της Αρούμπα, και εξάγει ζάχαρη προς την Κοινότητα.

17 Επειδή η ζάχαρη δεν παράγεται στην Αρούμπα, η προσφεύγουσα αγοράζει λευκή ζάχαρη από διυλιστήρια ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο, εγκατεστημένα στα κράτη ΑΚΕ. Η αγορασθείσα ζάχαρη μεταφέρεται στην Αρούμπα όπου καθίσταται αντικείμενο κατεργασίας και μεταποιήσεως, μετά το πέρας των οποίων το προϊόν θεωρείται τελικό προϊόν. Οι πράξεις αυτές συνίστανται στον καθαρισμό της ζάχαρης, την άλεση (το καλούμενο milling: η ζάχαρη αποκτά το επιθυμητό πάχος ανάλογα με τις οδηγίες του πελάτη) και τη συσκευασία. Το εργοστάσιο της προσφεύγουσας έχει, κατ' αυτήν, ελαχίστη ικανότητα επεξεργασίας 34 000 τόνων ζάχαρης ετησίως.

18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Μαρτίου 1998, η προσφεύγουσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, προσφυγή για τη μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

19 Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Απριλίου 1998, υπέβαλε επίσης, δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης, αίτηση για την αναστολή εκτελέσεως του άρθρου 1, σημεία 28, 30, 32 και 60, της προσβαλλομένης αποφάσεως, έως ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της ουσίας και, επικουρικώς, δυνάμει του άρθρου 186 της Συνθήκης, αίτηση για τη λήψη των καταλλήλων προσωρινών μέτρων.

20 Το Συμβούλιο κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις του επί της αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων στις 5 Μαΐου 1998.

21 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου αντιστοίχως στις 23 Απριλίου, στις 4 Ιουνίου και στις 12 Ιουνίου 1998, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Επιτροπή και η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησαν να παρέμβουν στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων του καθού. Με διατάξεις της 12ης Μαΐου, της 15ης Ιουνίου και της 16ης Ιουνίου 1998, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου δέχθηκε αυτές τις αιτήσεις παρεμβάσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

22 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Μαΐου 1998, η Κυβέρνηση της Αρούμπα, εκπροσωπουμένη από τους P. V. F. Bos και M. Slotboom, δικηγόρους Ρότερνταμ, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των δικηγόρων Loesch και Wolter, 11, rue Goethe, ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας.

23 Η αίτηση παρεμβάσεως επιδόθηκε στους διαδίκους της κύριας δίκης, σύμφωνα με το άρθρο 116, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

24 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Μαΐου 1998, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι δεν έχει αντιρρήσεις ως προς την αίτηση παρεμβάσεως. Το Συμβούλιο δεν κατέθεσε, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, παρατηρήσεις επ' αυτής.

25 Με τηλετύπημα της 27ης Μαΐου 1998, η Γραμματεία του Πρωτοδικείου κάλεσε την Κυβέρνηση της Αρούμπα να είναι παρούσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, χωρίς εντούτοις να λάβει θέση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως. Της κοινοποιήθηκε αντίγραφο της αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων καθώς και των παρατηρήσεων του Συμβουλίου επ' αυτής.

26 Το Πρωτοδικείο άκουσε τις προφορικές εξηγήσεις των διαδίκων στις 22 Ιουνίου 1998.

Σκεπτικό

Επί της αιτήσεως παρεμβάσεως

27 Η Αρούμπα αναφέρεται ρητώς στο παράρτημα IV της Συνθήκης για τις ΥΧΕ στις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις του τετάρτου μέρους της Συνθήκης.

28 Συναφώς, τα άρθρα 132, παράγραφος 1, και 133, παράγραφος 1, της Συνθήκης ορίζουν:

«Άρθρο 132

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στις εμπορικές τους συναλλαγές με τις [ΥΧΕ] το καθεστώς που διέπει τις μεταξύ τους σχέσεις δυνάμει της παρούσας Συνθήκης.

(...)

Άρθρο 133

1. Καταργούνται πλήρως οι δασμοί κατά την εισαγωγή στα κράτη μέλη των καταγομένων εμπορευμάτων από τις [ΥΧΕ], σύμφωνα με την προοδευτική κατάργηση των δασμών μεταξύ των κρατών μελών, όπως προβλέπεται στην παρούσα Συνθήκη.»

29 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το Πρωτοδικείο, με την απόφασή του της 14ης Σεπτεμβρίου 1995, T-480/93 και T-483/93, Antillean Rice Mills κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1995, σ. II-2305, σκέψη 92), η οποία επί του παρόντος αποτελεί αντικείμενο αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου (C-390/95 P), έκρινε ότι η εφαρμογή του καθεστώτος συνδέσεως των ΥΧΕ με την Κοινότητα, το οποίο περιγράφεται στα άρθρα 131 έως 135 της Συνθήκης, αποτελεί «δυναμική διαδικασία» οι λεπτομέρειες εφαρμογής της οποίας πρέπει να καθορίζονται με απόφαση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 136, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης.

30 Τόνισε (σκέψη 93) ότι οι διατάξεις εφαρμογής που καθορίζονται με τον τρόπο αυτό από το Συμβούλιο πρέπει να συμβάλλουν στη προώθηση της συνδέσεως των ΥΧΕ προκειμένου να αυξηθούν οι εμπορικές συναλλαγές και να επιδιωχθεί από κοινού η προσπάθεια οικονομικής και κοινωνικής αναπτύξεως, χωρίς ωστόσο να θίγεται η θέσπιση κοινής πολιτικής στον τομέα της γεωργίας.

31 Τέλος, προσέθεσε (σκέψη 94) ότι η απόφαση ΥΧΕ είχε για πρώτη φορά εγκαθιδρύσει, κατ' αρχήν, την ελεύθερη πρόσβαση στην Κοινότητα των γεωργικών προϊόντων καταγωγής ΥΧΕ.

32 Το άρθρο 108β της αποφάσεως ΥΧΕ, που προστέθηκε με την προσβαλλομένη απόφαση, διατυπώνει πάντως ένα ποσοτικό περιορισμό των εισαγωγών στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ, καθορίζοντας τις ετήσιες ποσότητες που μπορούν να τύχουν της εφαρμογής του κανόνα σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ.

33 Επειδή η Αρούμπα, ως ανήκουσα στις ΥΧΕ, μπορεί να τύχει της εφαρμογής του καθεστώτος εμπορικών συναλλαγών που θεσπίζουν οι διατάξεις του τετάρτου μέρους της Συνθήκης καθώς και η απόφαση ΥΧΕ και επειδή, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλομένη απόφαση δεν έλαβε υπόψη τα άρθρα 132 και 133 της Συνθήκης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Αρούμπα έχει συμφέρον για τη λύση της παρούσας διαφοράς υπό την έννοια του άρθρου 37, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού (ΕΚ) του Δικαστηρίου, εφαρμοζομένου στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου του 46.

34 Επομένως, η αίτηση παρεμβάσεως της Κυβερνήσεως της Αρούμπα προς υποστήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να γίνει δεκτή.

Επί της αιτήσεως για τη λήψη προσωρινών μέτρων

35 Δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης και του άρθρου 4 της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 319, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993 (ΕΕ L 144, σ. 21), το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως ή να διατάξει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.

36 Το άρθρο 104, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι μια αίτηση περί αναστολής της εκτελέσεως είναι παραδεκτή μόνον αν ο αιτών προσέβαλε τη συγκεκριμένη πράξη με προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου. Η παράγραφος 2 του ιδίου άρθρου προβλέπει ότι οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (fumus boni juris), τη λήψη του μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, πράγμα που σημαίνει ότι τα προσωρινά μέτρα πρέπει να απορρίπτονται αν μία από αυτές ελλείπει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30].

37 Εν προκειμένω, κρίνεται σκόπιμο να εξετασθεί πρώτα η σχετική με το επείγον της υποθέσεως προϋπόθεση.

Επιχειρήματα των διαδίκων

38 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι αναγκαία για να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη σε βάρος της ζημία.

39 Η ετήσια ποσότητα ζάχαρης που τυγχάνει της εφαρμογής του κανόνα της σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ, καθοριζομένη από την προσβαλλομένη απόφαση σε 3 000 τόνους για το σύνολο της ζαχαροβιομηχανίας των ΥΧΕ (βλ. *πιο πάνω, σκέψη 14*), αντιστοιχεί στη μηνιαίως κατεργασμένη και μεταποιημένη εντός του εργοστασίου της προσφεύγουσας παραγωγή και δεν μπορεί να εξασφαλίσει ούτε καν την οικονομική απόδοση ενός μόνον εργοστασίου ζάχαρης στις ΥΧΕ.

40 Η εφαρμογή της αποφάσεως ΥΧΕ, όπως τροποποιήθηκε με την προσβαλλομένη απόφαση, επέφερε την παύση των εμπορικών δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας στην Αρούμπα και το κλείσιμο του εργοστασίου της. Αυτό αποτελεί συνέπεια του ποσοτικού περιορισμού που θεσπίστηκε με την προσβαλλομένη απόφαση καθώς και του αποκλεισμού της πράξεως του milling (βλ. πιο πάνω, σκέψη 17) από τον κατάλογο των εργασιών κατεργασίας ή μεταποιήσεως που κρίνονται επαρκείς για να καταστεί δυνατό να θεωρηθεί η ζάχαρη ΑΚΕ ως καταγωγής ΥΧΕ.

41 Η παύση των δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας επέφερε εξάλλου διάλυση του εργοστασίου της, καθόσον οι μηχανές «"μπήκαν στη ναφθαλίνη" (οι μηχανές σταμάτησαν και τέθηκαν σε αχρησία)».

42 Βασιζομένη κυρίως στις διατάξεις που εξέδωσε στις 17 Οκτωβρίου 1997 (υπόθεση 97/1405) και στις 19 Δεκεμβρίου 1997 (υπόθεση 97/1657) ο πρόεδρος του Arrondissementsrechtbank's Gravenhage, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ζημία την οποία υφίσταται επί του παρόντος λόγω της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι σοβαρή και ανεπανόρθωτη. Τονίζει ότι, με τις διατάξεις αυτές, διαπιστώθηκε ότι αυτή «τελεί υπό την απειλή σοβαρής και εντελώς ανεπανόρθωτης ζημίας».

43 Κατ' αυτήν, η ζημία της είναι σοβαρή, διότι η πλήρης παύση των εμπορικών δραστηριοτήτων της θα προκαλέσει τη διακοπή των συμβάσεων πωλήσεων που είχε συνάψει με τους αγοραστές της, απώλεια του μεριδίου της της αγοράς, την πρόωρη διακοπή των συμβάσεών της προμηθειών που συνήψε με τον παραγωγό ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο στο Trinitad και Tobago, την απώλεια εμπιστοσύνης εκ μέρους των επενδυτών, την απώλεια των πιστωτικών διευκολύνσεων και απολύσεις. Συνεπώς, μια σημαντική οικονομική ζημία για την προσφεύγουσα και τους μετόχους της είναι πιθανή.

44 Από τότε που άρχισε να λειτουργεί το εργοστάσιο στην Αρούμπα, τον Απρίλιο 1997, περίπου 7 500 τόνοι ζάχαρης καταγωγής των κρατών ΑΚΕ μεταποιήθηκαν από την προσφεύγουσα και εξήχθησαν προς την Κοινότητα. Από την 1η Δεκεμβρίου 1997, όμως, η προσβαλλομένη απόφαση είχε ως αποτέλεσμα να καταστούν αδύνατες οι εξαγωγές αυτές και να μειωθεί στο μηδέν ο κύκλος εργασιών της προσφεύγουσας.

45 Η φύση των πραγματοποιηθεισών επενδύσεων και η ανεπαρκής χρησιμοποίηση του εργοστασίου της δεν επιτρέπουν στην προσφεύγουσα να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης. Υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι οι δραστηριότητές της ανεστάλησαν, το απαιτητό των χρηματοδοτικών πιστώσεων θα την οδηγήσει κατά πάσα πιθανότητα στην πτώχευση, αν δεν γίνει δεκτή η αίτησή της για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

46 Η ζημία την οποία υπέστη η προσφεύγουσα είναι επίσης ανεπανόρθωτη. Αφενός, της είναι ιδιαίτερα δύσκολο να εκτιμήσει την επί του παρόντος υφισταμένη ζημία. Αφετέρου, η αποζημίωση που μπορεί να της χορηγηθεί ουδόλως μπορεί να την επαναφέρει στη θέση που κατείχε στην αγορά το 1997 (διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1990, C-195/90 R, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 1990, σ. I-3351).

47 Ακόμη και αν αποδειχθεί, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, ότι η ζημία την οποία υπέστη η προσφεύγουσα αποτελεί καθαρώς χρηματική ζημία, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει, αυτό δεν συνεπάγεται ότι η αίτησή της για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει για τον λόγο αυτό να απορριφθεί.

48 Πράγματι, από τη νομολογία προκύπτει ότι ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής πρέπει να εξετάζει, βάσει των ειδικών περιστάσεων εκάστης των υποθέσεων που έχει επιληφθεί, αν ο ενδιαφερόμενος διατρέχει τον κίνδυνο, σε περίπτωση μη λήψεως των αιτουμένων προσωρινών μέτρων, να υποστεί ζημία που δεν θα μπορεί πλέον να επανορθωθεί όταν εκδοθεί η απόφαση επί της κυρίας προσφυγής.

49 Το κριτήριο αυτό πρέπει επίσης να εξετάζεται οσάκις η προβαλλόμενη ζημία είναι καθαρώς χρηματική (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 29ης Σεπτεμβρίου 1993, Τ-497/93 R II, Hogan κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1993, σ. II-1005). Η δυνατότητα κινήσεως διαδικασίας για την αποκατάσταση ζημίας δυνάμει του άρθρου 215 της Συνθήκης δεν σημαίνει ότι η προβαλλόμενη ζημία δεν είναι ούτε σοβαρή ούτε ανεπανόρθωτη (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 21ης Αυγούστου 1981, 232/81 R, Agricola Commerciale Olio κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2193).

50 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι, δεδομένου ότι απειλείται με πτώχευση (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 26ης Οκτωβρίου 1994, Τ-231/94 R, Τ-232/94 R και Τ-234/94 R, Transacciones Marítimas κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-885, σκέψη 42) ή, τουλάχιστον, ότι θα υποστεί μια εξαιρετικά βαρειά χρηματική επιβάρυνση αναμένοντας την επί της ουσίας απόφαση στην υπόθεση της κύριας δίκης (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 25ης Αυγούστου 1994, Τ-156/94 R, Aristrain κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-715, σκέψη 33), πρέπει να θεωρηθεί ότι τα κριτήρια του επείγοντος πληρούνται εν προκειμένω.

51 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η σχετική με το επείγον της υποθέσεως προϋπόθεση πληρούται.

52 Πρώτον, η ζημία την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα είναι καθαρά χρηματικής φύσεως. Για τον λόγο αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη διότι μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερου χρηματοπιστωτικού συμψηφισμού.

53 Δεύτερον, η οικονομική κατάσταση της προσφεύγουσας δεν αναλύθηκε ούτε υποστηρίχθηκε επαρκώς από αυτήν ώστε ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής να μπορεί να δεχθεί την αίτησή της περί αναστολής εκτελέσεως.

54 Τέλος, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς από νομική άποψη την ύπαρξη αιτιώδους συναφείας μεταξύ της προσβαλλομένης αποφάσεως και της προβαλλομένης σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας. Εν προκειμένω, αυτή μπορεί να καταλογιστεί μόνον — ή τουλάχιστον κατά το μεγαλύτερο μέρος — στην επιλογή της προσφεύγουσας, η οποία, κατά το Συμβούλιο, γνώριζε τις δυνατές συνέπειες της συμπεριφοράς της ή όφειλε να τις γνωρίζει (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1982, 26/81, Oleifici Mediterranei κατά ΕΟΚ, Συλλογή 1982, σ. 3057, και της 5ης Οκτωβρίου 1993, C-13/92, C-14/92, C-15/92, και C-16/92, Driessen en Zonen κ.λπ., Συλλογή 1993, σ. I-4751).

Εκτίμηση του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή

55 Στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή απόκειται να εξετάσει αν σε περίπτωση ακυρώσεως της επίδικης πράξεως από το Πρωτοδικείο είναι δυνατή η ανατροπή της καταστάσεως που θα έχει δημιουργηθεί από την άμεση εκτέλεση της πράξεως αυτής και, αντιστρόφως, αν η αναστολή εκτελέσεως της πράξεως αυτής μπορεί να παρεμποδίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της πράξεως σε περίπτωση που απορριφθεί η κύρια προσφυγή (βλ., ιδίως, τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 1989, 76/89 R, 77/89 R και 91/89 R, Radio Telefis Eireann κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 1141, σκέψη 15).

56 Σύμφωνα με πάγια νομολογία, ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση προς την ανάγκη που υφίσταται για τη λήψη προσωρινής αποφάσεως, προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο ο οποίος ζητεί την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία που θα έχει σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες (βλ., μεταξύ άλλων, τη διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 12ης Μαΐου 1995, T-79/95 R και T-80/95 R, SNCF και British Railways κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1433, σκέψη 36).

57 Προκειμένου να καθοριστούν οι εν προκειμένω απαιτούμενες αποδείξεις, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα άρθρα 108α και 108β, εισάγοντας ετήσιες δασμολογικές ποσοστώσεις για τις εξαγωγές ρυζιού και ζάχαρης προς την Κοινότητα, τροποποιούν την απόφαση ΥΧΕ η οποία, πριν από την αναθεώρησή της από την προσβαλλομένη απόφαση, δεν προέβλεπε, όσον αφορά τα δύο αυτά προϊόντα, κανένα περιορισμό στην εφαρμογή του κανόνα της σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ.

58 Από την έβδομη αιτιολογική σκέψη της προσβαλλομένης αποφάσεως ρητώς προκύπτει ότι το Συμβούλιο προσέθεσε τα νέα αυτά άρθρα στην απόφαση ΥΧΕ προκειμένου να αποφευχθεί κίνδυνος συγκρούσεως δύο στόχων της Συνθήκης, δηλαδή της αναπτύξεως των ΥΧΕ και της κοινής γεωργικής πολιτικής. Πράγματι, η καθιέρωση από την απόφαση ΥΧΕ ελεύθερης προσβάσεως για όλα τα προϊόντα καταγωγής ΥΧΕ και της σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ προκάλεσε σοβαρές διαταραχές στην κοινοτική αγορά, οι οποίες επανειλημμένα οδήγησαν στη θέσπιση μέτρων διασφαλίσεως.

59 Οι εν λόγω δασμολογικές ποσοστώσεις θεσπίστηκαν, όπως ισχυρίστηκαν το Συμβούλιο και η Γαλλική Κυβέρνηση κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, για να διατηρηθούν οι εισαγωγές στην Κοινότητα ζάχαρης καταγωγής ΥΧΕ σε όρια συμβατά με την ισορροπία της κοινοτικής αγοράς της ζάχαρης. Πράγματι, η απουσία οποιουδήποτε ποσοτικού περιορισμού μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ισορροπία αυτή, σε βάρος των κοινοτικών παραγωγών. Όπως ισχυρίστηκαν η Επιτροπή και η Γαλλική Κυβέρνηση, χωρίς αυτό να αμφισβητηθεί από την προσφεύγουσα, κάθε ποσότητα ζάχαρης που εισάγεται πέραν των σημερινών περιορισμών εισαγωγής δημιουργεί πλεόνασμα στην κοινοτική αγορά. Στην περίπτωση αυτή, η ισορροπία μπορεί να αποκατασταθεί μόνο μειώνοντας την ποσόστωση παραγωγής των κοινοτικών παραγωγών.

60 Εν προκειμένω, έχει επίσης σημασία να τονιστεί ότι, εκτός της περιπτώσεως υπάρξεως προδήλως επείγοντος, ο αρμόδιος για τα ασφαλιστικά μέτρα δικαστής δεν μπορεί, χωρίς να υπάρξει κίνδυνος να σφετεριστεί τη διακριτική

εξουσία του Συμβουλίου, να υποκαταστήσει το θεσμικό αυτό όργανο στην εκτίμησή του, όσον αφορά την επιλογή του πλέον κατάλληλου μέτρου για να προληφθούν διαταραχές στις κοινοτικές αγορές της ζάχαρης, λαμβανομένων συγχρόνως υπόψη των επιταγών σχετικά με τη σύνδεση των ΥΧΕ με την Κοινότητα (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 2ας Μαρτίου 1998, Τ-310/97 R, Κυβέρνηση των Ολλανδικών Αντιλλών κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-455, σκέψη 64).

61 Επομένως, η αίτηση της προσφεύγουσας μπορεί να γίνει δεκτή μόνον αν το επείγον των αιτουμένων μέτρων είναι αναμφισβήτητο (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 1997, Τ-179/96 R, Antonissen κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-425, σκέψη 22, και προπαρατεθείσα διάταξη Κυβέρνηση των Ολλανδικών Αντιλλών κατά Συμβουλίου, σκέψη 65).

62 Εκ πρώτης όψεως, αυτό δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

63 Διαπιστώνεται ότι η προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα ζημία έχει καθαρώς χρηματικό χαρακτήρα.

64 Κατά την προσφεύγουσα, αποτελείται από τρία στοιχεία.

65 Πρώτον, συνίσταται σε ένα διαφυγόν κέρδος που συνδέεται με τη επιβολή των ποσοτικών περιορισμών όσον αφορά την εφαρμογή του κανόνα σωρεύσεως καταγωγής ΑΚΕ/ΥΧΕ. Δεύτερον, η προσβαλλομένη απόφαση συνεπάγεται απώλεια από απόψεως επενδύσεων. Σε περίπτωση ακυρώσεως από το Πρωτοδικείο της προσβαλλομένης αποφάσεως, η τελευταία αυτή ζημία θα περιοριστεί, εντούτοις, στα έξοδα αποσβέσεως του κεφαλαίου κατά την περίοδο κατά την οποία η παραγωγή και η πώληση διεκόπησαν.

66 Η προσφεύγουσα αναφέρει εξάλλου «άλλες ζημίες» συνδεόμενες με την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πρόκειται, ιδίως, για έξοδα σχετικά με την καταγγελία ή την αναστολή εκτελέσεως της συμβάσεως για προμήθεια ζάχαρης που η προσφεύγουσα είχε συνάψει με τον προμηθευτή της για την περίοδο 1997 έως 2002, για έξοδα συνδεόμενα με την καταγγελία των συμβάσεων αγοράς ζάχαρης που αυτή είχε συνάψει με τους αγοραστές της, έξοδα συνδεόμενα με την καταγγελία των συμβάσεων χρηματοδοτήσεως, καθώς και για έξοδα συντηρήσεως της επιχειρήσεως κατά την ενδιάμεση περίοδο, όπως ενοίκια, έξοδα συντηρήσεως και μισθοί, που ανέρχονται σε 11 415 ECU μηνιαίως.

67 Απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κατά την προφορική διαδικασία, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε εξάλλου ότι τα προβλήματα που συνδέονται με ενδεχόμενη επανάληψη της παραγωγής ζάχαρης είναι πρακτικής μόνο φύσεως.

68 Ισχυρίστηκε πάντως ότι θα μπορούσε να ανακύψει νομικό πρόβλημα σχετικώς, δηλαδή η ενδεχομένη απόφαση του Συμβουλίου περί τροποποιήσεως του συναφούς νομικού πλαισίου με την ευκαιρία της αναθεωρήσεως της αποφάσεώς του ΥΧΕ, της οποίας η διάρκεια εφαρμογής λήγει το αργότερο την 1η Μαρτίου 2000.

69 Εντούτοις, δεδομένου ότι πρόκειται για απλή υπόθεση στηριζομένη σε μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα, η περίσταση αυτή δεν μπορεί να δικαιολογήσει την από τώρα χορήγηση προσωρινών μέτρων.

70 Ενόψει των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι η προβαλλομένη ζημία μπορεί κατ' αρχήν να υπολογιστεί αριθμητικώς και, ενδεχομένως, να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης αποκαταστάσεως, αν η προσφεύγουσα κερδίσει την υπόθεση στην κύρια δίκη.

71 Κατά πάγια νομολογία, μια καθαρά χρηματική ζημία δεν μπορεί, εκτός από εξαιρετικές περιπτώσεις, να θεωρηθεί ανεπανόρθωτη, δεδομένου ότι μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερου χρηματικού αντισταθμίσματος (βλ., μεταξύ άλλων, τη διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Οκτωβρίου 1991, C-213/91 R, Abertal κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-5109, σκέψη 24).

72 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων μπορεί να διαπιστωθεί οσάκις προκύπτει ότι, ελλείψει του αιτουμένου προσωρινού μέτρου, ο ενδιαφερόμενος κινδυνεύει να εκτεθεί σε κατάσταση δυναμένη να θέσει σε κίνδυνο αυτή ταύτη την ύπαρξή του ή να μεταβάλει ανεπανόρθωτα τα μερίδιά του στην αγορά (διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 1995, T-168/95 R, Eridania κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2817, σκέψη 42).

73 Ως προς την οικονομική επιβίωση της επιχειρήσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εφαρμογή της προσβαλλομένης αποφάσεως οδήγησε στην άμεση διακοπή των δραστηριοτήτων της και στο πλήρες κλείσιμο της επιχειρήσεώς της. Κατ' αυτήν, οι μισθωτοί της επιχειρήσεως έχουν ήδη εγκαταλείψει το εργοστάσιο και οι μηχανές σταμάτησαν και τέθηκαν σε αχρησία (mothballed), ενώ οι συμφωνίες προμήθειας και πωλήσεως προσωρινώς ανεστάλησαν.

74 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κινδυνεύει να πτωχεύσει και ότι, αν η αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων απορριφθεί, η επιχείρηση μπορεί να κηρυχθεί σε πτώχευση εντός των εβδομάδων που θα ακολουθήσουν τη διάταξη περί απορρίψεως.

75 Όμως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε το βάσιμο του τελευταίου αυτού ισχυρισμού. Πράγματι, ούτε τα στοιχεία του φακέλου ούτε τα πολυπληθή έγγραφα που προσκομίστηκαν μόλις μία εβδομάδα πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση — και τα οποία εξάλλου απορρίφθηκαν επειδή η καθυστερημένη υποβολή τους δεν αιτιολογήθηκε — περιέχουν επαρκείς πληροφορίες ως προς την περιουσιακή κατάσταση της προσφεύγουσας που να καθιστούν δυνατό στον

δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να αξιολογήσει την οικονομική της κατάσταση και να εκτιμήσει εάν συντρέχει σοβαρός λόγος να θεωρηθεί ότι, χωρίς τη χορήγηση προσωρινών μέτρων, η προσφεύγουσα δεν θα μπορέσει να επιβιώσει έως ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της προσφυγής της κύριας δίκης.

76 Επιπλέον, η προσφεύγουσα παρέλειψε να προσκομίσει πληροφορίες σχετικά με την αποδοτικότητα της επιχειρήσεώς της και, ειδικότερα, να αποδείξει ποια ετήσια ποσότητα ζάχαρης ήταν απολύτως αναγκαία για να εξασφαλίσει την επιβίωσή της μέχρι την έκβαση της κύριας δίκης. Η περιλαμβανομένη στα έγγραφά της δήλωση, σύμφωνα με την οποία αυτή πρέπει να μπορεί να εξάγει 34 000 τόνους ζάχαρης ετησίως για να παραμείνει βιώσιμη, αποτελεί απλώς και μόνο ισχυρισμό, του οποίου το αληθές δεν αποδεικνύεται και ο οποίος, επομένως, δεν μπορεί να έχει καμία επίπτωση.

77 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε την απόδειξη, όπως θα όφειλε, ότι απειλείται με πτώχευση.

78 Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα τίθεται υπό δικαστική εκκαθάριση πριν από την απόφαση του Πρωτοδικείου επί της υποθέσεως της κύριας δίκης, επιβάλλεται, εν προκειμένω, η διαπίστωση ότι η αναγκαστική διάλυση της εταιρίας και, συνεπώς, η αναγκαστική ρευστοποίηση του ενεργητικού της δεν μπορούν, σε σχέση με την τωρινή κατάστασή της, παρά να επιφέρουν μια επιπλέον ζημία καθαρώς χρηματική, η οποία μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μεταγενέστερης αποκαταστάσεως.

79 Πράγματι, όπως η ίδια η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, η εφαρμογή της προσβαλλομένης αποφάσεως ήδη οδήγησε στην προσωρινή διακοπή των δραστηριοτήτων της και το κλείσιμο της επιχειρήσεώς της, επιφέροντας την τεχνητή ανεργία των μισθωτών (βλ., πιο πάνω, σκέψη 73). Υπό τις περιστάσεις αυτές, η ενδεχομένη αναγκαστική διάλυση της προσφεύγουσας δεν θα προκαλέσει, επομένως, τις ίδιες κοινωνικοοικονομικές συνέπειες με το κλείσιμο επιχειρήσεως που έχει ακόμη δραστηριότητες στην αγορά, συνέπειες των οποίων την αποφυγή, εξάλλου, έχει ως σκοπό η χορήγηση των προσωρινών μέτρων.

80 Λαμβάνοντας υπόψη τις πολύ ειδικές περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής κρίνει επομένως, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που παρατέθηκε ανωτέρω στη σκέψη 71, ότι ακόμη και η απειλή πτωχεύσεως, αν υποτεθεί ότι αποδεικνύεται, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την αιτηθείσα αναστολή εκτελέσεως.

81 Ως προς τον προβαλλόμενο κίνδυνο ανεπανόρθωτης μεταβολής του μεριδίου της στην αγορά, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε καμία ένδειξη που να καθιστά δυνατή την υπόθεση ότι αυτή δεν θα είναι σε θέση, κατόπιν ενδεχομένης αποφάσεως περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, να βρει εκ νέου αγορές εντός της Κοινότητας και να αποκαταστήσει εκεί το μερίδιό της στην αγορά.

82 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

83 Επομένως, η περί του επείγοντος της υποθέσεως προϋπόθεση δεν πληρούται εν προκειμένω.

84 Συνεπώς, η αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθεί χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των άλλων ισχυρισμών και επιχειρημάτων που προέβαλε η προσφεύγουσα για να αιτιολογήσει τη χορήγηση της αιτουμένης αναστολής εκτελέσεως.

85 Τέλος, για τους ίδιους λόγους με αυτούς που εξετέθησαν πιο πάνω, πρέπει επίσης να απορριφθεί η αίτηση, χωρίς άλλη διευκρίνιση, για τη χορήγηση οποιουδήποτε καταλλήλου προσωρινού μέτρου.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

1) **Επιτρέπει στην Κυβέρνηση της Αρούμπα να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων προς στήριξη των αιτημάτων της προσφεύγουσας.**

2) **Απορρίπτει την αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων.**

3) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 14 Αυγούστου 1998.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf